

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010531
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414010531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Petra Chovanka, o odvolaní obžalovaného W. U. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T /51/2014 zo dňa 22.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o treste zákazu činnosti.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného W. U., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. U. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

I. v dobe od 16:00 hod. dňa 11.11.2013 do 08:30 hod. dňa 13.11.2013 v obci N., časť X., okres E. I. K., vnikol do apartmánového domu č. popisné XXX tak, že rozbil sklenenú výplň dvojkrídlových vstupných dverí, z recepcie vzal kľúče od apartmánov, z ktorých následne odcudzil 4 ks televízorov značky PANASONIC typ TX-32LE8PSA, 1 ks televízor značky SAMSUNG typ LE 32S86BDX, 2 ks setopboxov zn. AMINA, 1 ks stolový počítač nezistenej značky a hardwarovej konfigurácie, čím majiteľovi budovy V. B. G., správcovi konkurznej podstaty, so sídlom Banská Bystrica, ul. SNP č. 17, Banská Bystrica, úpadcu Stinchcombe Furnaces Services, s.r.o., IČO: 36 026 336, so sídlom Žiar nad Hronom, T. Vansovej č. 2/162, spôsobil škodu odcudzením vo výške 789,17 Eur a na poškodených vchodových dverách vo výške 477,90 Eur,

II. v dobe od 18:00 hod. dňa 23.11.2013 do 13:00 hod. dňa 24.11.2013 v obci N., časť X., okres E. I. K., vnikol do šesťposchodového apartmánového domu č. popisné XXX - budovy s označením SO1 vchod „B“ tak, že rozbil sklenenú výplň dvojkrídlových vstupných dverí a vypáčil dőzické zámky na dverách, následne z kotolne odcudzil 1 ks obehové čerpadlo na rozvod teplej vody nezistenej značky a typu, na každom poschodí apartmánového domu nezisteným spôsobom otvoril skrinku elektrických

rozdávateľ, stadiaľ odcudzil elektrické stykače, prúdové chrániče, hliníkovú pozinkovanú lištu, nad výťahovou šachtou na schodišti odcudzil 3 ks svietidiel, na každom poschodí vošiel do neuzamknutých apartmánov čísla 1 až 11, z ktorých odcudzil 4 ks plastové ventilátory nezisteného typu a značky, 2 ks vaňové batérie, 2 ks umývadlové batérie, 1 ks sprchovú batériu, 2 ks elektrické dvojplatničky zn. MORA a 1 ks elektrickú štvorplatničku nezistenej značky, čím majiteľovi budovy V. B. G., správcovi konkurznej podstaty, so sídlom Banská Bystrica, ul. SNP č. 17, Banská Bystrica, úpadcu Správcovská Krahule, s.r.o., IČO: 36 647 071, so sídlom Krahule č. 66, spôsobil škodu odcudzením vo výške 802,83 Eur a na poškodenom zariadení vo výške 2.109,10 Eur

a

konania uvedeného v bode I. a II. sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 64/13 zo dňa 08.07.2013, právoplatným dňa 23.07.2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody na 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov do 19.11.2014.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený aj výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 0T/62/2013 zo dňa 06.08.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 12 mesiacov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné opatrenie v podobe zhabania vymenovaných vecí.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného V. B. G., správcu konkurznej podstaty so sídlom Banská Bystrica, ul. SNP č. 17, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie, a to do výroku o treste. Obžalovaný poukázal na znenie ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. s tým, že súd na predchádzajúce odsúdenia nemusí prihliadať. Žiada, aby súd zohľadnil povahu jeho predchádzajúcich odsúdení a nezvyšoval dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Má za to, že uložený trest je neprimerane prísny, a to i vzhľadom na to, že vykonával ďalší trest. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadol pri tom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, keďže odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, okresný súd jeho vyhlásenie prijal pri splnení predpísaných náležitostí. Vykonal len tie dôkazy, ktoré boli významné pre uloženie trestu. Napokon aj odvolanie obžalovaného smerovalo len do trestu, krajský súd však musel prihliadnuť i na chyby, ktoré rozsudku odvolaním neboli vytýkané, keďže by odôvodňovali podanie dovolania.

Okresný súd totiž pochybil, keď ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody. Obžalovaný pritom ukončil trestnú činnosť, ktorá je predmetom tohto konania dňa 23.11.2013, teda medzi oznámením trestného rozkazu 0T 84/13 zo dňa 21.11.2012 a trestného rozkazu 0T 62/13 zo dňa 06.08.2014, ktorým

bol uložený súhrnný trest. Trestným rozkazom OT/62/13 zo dňa 06.08.2014 bol zároveň zrušený aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom OT/84/2013 zo dňa 06.08.2014.

V zmysle dlhodobo zaužívanej súdnej praxe, ak bol obvinenému uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný vinným z trestného činu spáchaným po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku (v danom prípade bolo rozhodnuté trestnými rozkazmi), ktorým mu bol uložený súhrnný trest, nejde v prípade posledného odsúdenia o súbeh trestných činov, ktorý je nutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale ide o recidívu, takže je potrebné uložiť samostatný trest. Navyše aj pri postupe, ktorý zvolil okresný súd, pochybil, keď zrušil len výrok o treste z trestného rozkazu OT/62/13, pretože tento obsahoval aj zrušenie výroku o treste z trestného rozkazu OT/84/13, čím by sa tento výrok o treste z trestného rozkazu OT/84/13 stal opäť právoplatným, bolo preto potrebné zrušiť i výrok o treste z trestného rozkazu OT/84/13.

Krajský súd toto pochybenie musel napraviť, uložil preto obžalovanému samostatný trest, a to trest odňatia slobody pri prevahe priťažujúcich okolností. Obžalovanému v zmysle § 212 ods. 3 Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným, hrozil trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Keďže však prevládali priťažujúce okolnosti, bolo potrebné zvýšiť spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu medzi vrchnou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo predstavovalo 10 mesiacov. Krajský súd reagujúc na odvolacie pripomienky poukazuje na kriminálnu minulosť obžalovaného i postihovanie jeho protiprávneho konania v rámci administratívneho konania, preto mu nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť v podobe predchádzajúceho riadneho života, naopak musel prihliadnuť na to, že v minulosti bol už súdne trestaný (a to i mimo kvalifikovanú skutkovú podstatu v podobe predchádzajúceho odsúdenia za taký trestný čin). Krajský súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 14 mesiacov, pretože odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného a preto obžalovanému nebolo možné pričať v zmysle zásady reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu, zakotvený v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. por.). V prípade, ak by bolo odvolanie zamietnuté, obžalovanému by sa pritom započítal aj trest z trestného rozkazu OT/62/13 v trvaní 2 mesiace, vykonaný sčasti väzbou. Krajský súd po uložení trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd zrušil aj výrok o treste zákazu činnosti, keďže ukladal samostatný trest a trest zákazu činnosti bol prevzatý z trestného rozkazu OT/62/13 v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.